

Με το ξέσπασμα της οικονομικής κρίσης του καπιταλισμού οι μάρκες έπεσαν τελειωτικά. Υποσχέσεις για ευημερία, ανάπτυξη, για κράτος πρόνοιας, για οικονομική αυτάρκεια, για εργασία και κοινωνική ασφάλιση σε όλους, έχουν πέσει στο κενό.

Αντίθετα, ραγδαία αύξηση της ανεργίας, συνεχείς μειώσεις μισθών, αύξηση της ελαστικής και ανασφάλιστης εργασίας, κατάργηση συλλογικών συμβάσεων, πληρωμή ακόμα και στα επείγοντα των νοσοκομείων, κλείσιμο σχολείων, ιδιωτικοποιήσεις δημόσιων υπηρεσιών, καθημερινά λουκέτα σε μικρές επιχειρήσεις και πολλά άλλα έχουν γίνει μέρος της καθημερινότητάς μας. Ή αλλιώς: το κράτος έχει κηρύξει πόλεμο στην κοινωνία.

Η εξήγηση ότι όλα αυτά γίνονται για την σωτηρία της χώρας, είναι κάτι παραπάνω από οξύμωρο! Πώς μπορεί να σωθεί μία χώρα όταν οι μισοί κάτοικοί της είναι άνεργοι, ανασφάλιστοι ή χαμηλόμισθοι; Προφανώς όταν οι πολιτικοί, οι μεγαλοβιομήχανοι, τα αφεντικά κι οι μεγαλοδημοσιογράφοι μιλάνε για “σωτηρία της χώρας” εννοούν την δικιά τους σωτηρία και όχι της κοινωνίας.

Εδώ είναι που το κράτος θέτει σε λειτουργία ένα απ' τα ισχυρά του όπλα: την προπαγάνδα, η οποία υλοποιείται από τα ΜΜΕ που μέσα απ τα δελτία των 8 (και όχι μόνο), μεγαλοδημοσιογράφοι προσπαθούν απεγνωσμένα να μας πείσουν ότι τα μέτρα είναι αναγκαία κι ότι πρέπει να σφίξουμε κι άλλο το ζωνάρι για να σωθούμε. Είναι πάντα αντίθετοι με οποιαδήποτε εργασιακή ή κοινωνική ομάδα αντιστέκεται, συκοφαντώντας την και προσπαθώντας με βρώμικο τρόπο να θέσουν την υπόλοιπη κοινωνία εναντίον της.

Βέβαια όπου η κρατική προπαγάνδα φανεί ελλιπής, το κράτος χρησιμοποιεί ένα άλλο ισχυρότερο όπλο: την καταστολή! Οποιαδήποτε ομάδα εργαζομένων ή πολιτών επιχειρήσει να αντισταθεί, θα βρεθεί αντιμέτωπη με πάνοπλες διμοιρίες ΜΑΤ οι οποίες θα την αντιμετωπίσουν με γκλοπς και αρκετά χημικά. Σε μία εποχή διαρκών περικοπών σε μισθούς και συντάξεις, το κράτος “επενδύει” συνεχώς στην καταστολή, σπαταλώντας μεγάλα ποσά δημόσιου χρήματος για τη δημιουργία νέων “σωμάτων ασφαλείας” (ΔΙ.ΑΣ., ΔΕΛΤΑ) και την αναβάθμιση αυτών που ήδη υπάρχουν.

Την στιγμή που κλείνουν σχολεία λόγω έλλειψης χρημάτων η Ελλάδα συμμετέχει στον βομβαρδισμό εναντίον της Λιβύης, με τεράστιο οικονομικό κόστος. Μια επίθεση που δεν έχει ως στόχο φυσικά την απομάκρυνση του μέχρι πριν λίγες βδομάδες συμμάχου τους, Καντάφι, αλλά τον έλεγχο του πετρελαίου και της ευρύτερης περιοχής της Αφρικής και Μέσης Ανατολής, που βρίσκεται τον τελευταίο καιρό σε επαναστατική διέγερση.

Η Οικονομική Κρίση είναι απλά μια πτυχή της συνολικότερης κρίσης του συστήματος. Είναι κρίση του καπιταλισμού! Έτσι ένα εύλογο ερώτημα που γεννάται είναι πώς θα εμπιστευτούμε λύσεις που προτείνονται από πολιτικούς μέχρι καλλιτέχνες (που είναι και στη μόδα τώρα τελευταία) για να βγει η χώρα απ' την κρίση όταν αυτές οι λύσεις διατηρούν ανέπαφους τους βασικούς πυλώνες του συστήματος. Του ίδιου του συστήματος που μας οδήγησε σ' αυτήν την κατάσταση. Είναι φαύλος κύκλος!

Για πόσο θα συνεχιστεί και μέχρι πού θα φτάσει αυτή η επίθεση; Η εξουσία ισχυρίζεται ότι έχει την συναίνεση της κοινωνίας για όλα αυτά τα οικονομικά (και όχι μόνο) μέτρα. Είναι όμως έτσι;

Η κοινωνία σίγουρα είναι αγανακτισμένη και η κοινή αίσθηση είναι ότι «δεν πάει άλλο!» Όταν όμως η κοινωνική αγανάκτηση εκφράζεται μόνο στους καναπέδες μπροστά απ' την τηλεόραση και στις καφετέριες τότε αυτό εκλαμβάνεται απ' την εξουσία ως: «Συνεχίζουμε, έχουμε την συναίνεση της κοινωνίας».

Έχει έρθει πλέον η ώρα να τους διαψεύσουμε! Για να ανακοπεί η λυσσαλέα επίθεση του κράτους, η κοινωνική αγανάκτηση πρέπει να μεταφερθεί στους χώρους δουλειάς, στις γειτονιές και γενικότερα σε όλες τις πτυχές της καθημερινής μας ζωής. Να μετατραπεί σε οργή και σύγκρουση με το υπάρχον σύστημα και τους υποστηρικτές του. Η κοινωνία πρέπει να εξοστρακίσει κάθε είδους “σωτήρες” που θα εμφανιστούν και να πάρει τους αγώνες και τη ζωή της στα χέρια της.

ΠΟΡΕΙΑ

Πέμπτη 24 Μαρτίου, ώρα: 18.00
Πλατεία Ελευθερίας

Η **Ανοιχτή Ανεξάρτητη Συνέλευση** ξεκίνησε στην κατάληψη του Εργατικού Κέντρου Βόλου στις 17/2 και συνέχισε με το κάλεσμα σε ανεξάρτητη πορεία την μέρα της γενικής απεργίας στις 23/2. Έχουν γίνει παρεμβάσεις στο ταμείο του Νοσοκομείου και στην πύλη του εργοστασίου ΜΕΤΚΑ. Σκοπός της συνέλευσης είναι η ανεξάρτητη και αυτοοργανωμένη δράση στην πόλη. **Επόμενη συνέλευση την Πέμπτη 24 Μαρτίου, μετά το τέλος της πορείας, στο Εργατικό Κέντρο Βόλου**

ανοιχτή – ανεξάρτητη συνέλευση